

JOŽA HORVAT

INSTITUT ZA HRVATSKI JEZIK I JEZIKOSLOVLJE, ZAGREB

jhorvat@ihij.hr

LJUBE LI LUDBREŽANI LATERAL *ʎ*? O RAZVOJU ISHODIŠNOGA *ʎ, SEKUNDARNOGA SKUPA *ʎj TE SLIJEDA *lu U KAJKAVSKIM GOVORIMA LUDBREŠKE PODRAVINE¹

IZVORNI ZNANSTVENI RAD

UDK 811.163.42'286(497.523-37LUDBREG):001.891.7

DOI <https://doi.org/10.17234/9789531758635.13>

Kajkavski govori naseljā ludbreške Podravine imaju mnogobrojne zajedničke, ali i razlikovne značajke. Međusobno se najviše razlikuju na fonološkoj razini, što podrazumijeva i mnogobrojne specifičnosti u konsonantizmu. U ovome se radu na temelju građe prikupljene vlastitim terenskim istraživanjima opisuju specifičnosti u vezi sa sonantom *ʎ* na tome području. Pozornost se usmjerava na razvoj ishodišnoga *ʎ, sekundarnoga skupa *ʎj te slijeda *lu. Opisi su potkrijepljeni primjerima, a na priloženim zemljovidima prikazana je arealna distribucija navedenih pojava. Na samome kraju rada ističe se potreba za dodatnim istraživanjima radi dobivanja odgovora o statusu sonanta *ʎ* u ludbreškopodravskim govorima.

---

1. UVOD

1.1. O ludbreškoj Podravini

Na teritoriju Republike Hrvatske uz desnu obalu rijeke Drave prostire se Podravina. To je područje izrazito velike prostorne površine koje osim rijeke Drave nema relevantne prirodne granice. Na temelju različitih (npr. zemljopisnih, povijesnih, antropoloških i dr.) kriterija u literaturi se ono omeđuje

---

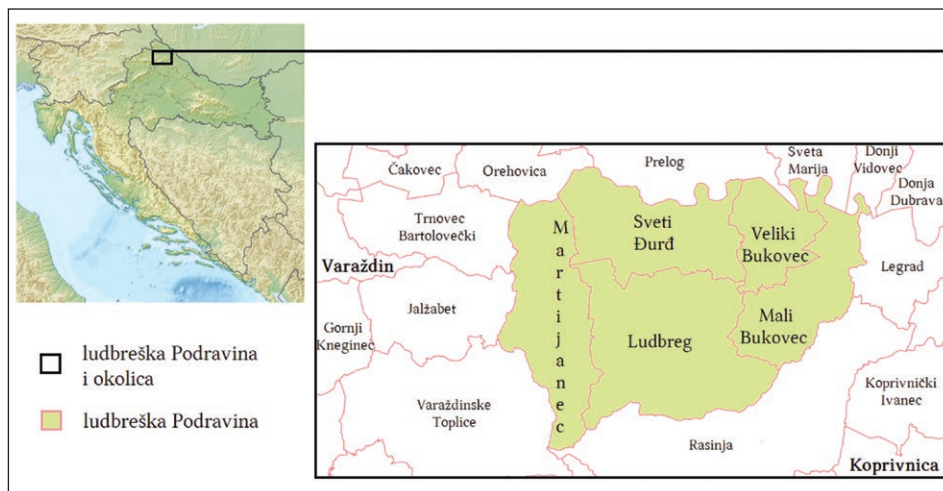
¹ *Osrednji profesor samo govori. Dobar profesor objašnjava. Odličan profesor demonstrira. Savršen profesor inspirira.* (William A. Ward) Na svakoj inspiraciji – pri osluškivanju i promatranju, pri pronalaženju zanimljivih tema i sadržaja, pri odabiru metodologije istraživanja i načina prikaza rezultata te pri svakodnevnome učenju i promišljanjima o novim koracima i poželjnoj nadogradnji – savršenoj prof. dr. sc. Miri Menac-Mihalić – od srca HVALA!

i dijeli na manje cjeline i podecjeline na različite načine (više pojedinosti o razlikama u kriterijima i metodologijama podjele i hijerarhije te kritikama i nadgradnjama podjela v. u Horvat 2018: 1–2).

Svim je uočenim podjelama zajedničko to što su u njima podecjeline ustanovljene i nazvane prema gradovima kojima okolna područja gravitiraju. Isto tako, u svim se tim podjelama ludbreška Podravina smatra dijelom gornje Podravine.

Problem definiranja granica zahvaća i područje ludbreške Podravine; Horvat (2018: 2–8) ilustrira ga povijesnim pregledom promjena administrativnih granica, iz kojega je uočljivo da su se i percepcija i razgraničenje ludbreške Podravine kroz povijest temeljili na administrativnim kriterijima.

U suvremeno doba ludbreška Podravina proteže se na ukupno 228,4 km² (v. SVVŽ 2016: 272–273) te obuhvaća četrdeset jedno naselje. Ona gravitiraju gradu Ludbregu kao gradskom središtu istočnoga dijela Varaždinske županije, a prema aktualnoj upravnoj podjeli (tj. prema stanju iz 2021. godine) raspoređena su u pet općina. Općinu Martijanec čine naselja: Čičkovina, Gornji Martijanec, Hrastovljan, Križovljan, Madaraševac, Martijanec, Rivalno, Slanje, Sudovčina, Vrbanovec; u sastavu su Općine Sveti Đurđ naselja: Hrženica, Karlovec Ludbreški, Komarnica Ludbreška, Luka Ludbreška, Obrankovec, Priles, Sesevete Ludbreške, Struga, Sveti Đurđ; Općini Veliki Bukovec pripadaju naselja: Dubovica, Kapela Podravska te Veliki Bukovec, a Općini Mali Bukovec naselja: Lunjkovec, Mali Bukovec, Martinić, Novo Selo Podravsko, Sveti Petar i Županec. Administrativni grad Ludbreg sastoji se od naselja: Apatija, Bolfan, Čukovec, Globočec Ludbreški, Hrastovsko,

Zemljovid 1. Položaj ludbreške Podravine u Republici Hrvatskoj

Kučan Ludbreški, Ludbreg, Poljanec, Segovina, Selnik, Sigetec Ludbreški, Slokovec, Vinogradi Ludbreški.

1.2. Ludbreška Podravina kao predmet dijalektoloških istraživanja

Premda u djelu *Jezik Hrvata kajkavaca* Ivšić (1936) ne spominje konkretne punktove s područja ludbreške Podravine, iz zemljovida priložena studiji može se iščitati da na temelju ponajprije akcentuacijskih kriterija to područje uvrštava u I., konzervativnu, zagorsko-međimursku skupinu govora, i to u njezin tip I₅ (Ivšić 1936: 72–74, 79–80).

Prva preliminarna istraživanja govora područja između Koprivnice i Varaždina krajem 80-ih godina 20. stoljeća proveo je M. Lončarić, pri čemu je s ludbreškoga područja kao punktove izabrao Sveti Đurđ i Slanje. Najveću pozornost Lončarić (1989: 122) posvećuje akcentuaciji tih govora, a ukratko opisuje i relevantne značajke (ponajprije vokalizam, a tek u pokojemu primjeru dotiče konsonantizam i morfologiju). Tek početkom novoga tisućljeća počinju intenzivnija istraživanja govorā ludbreškopodravskoga područja. Uglavnom ta istraživanja donose više ili manje detaljan opis jednoga govora ili samo jedne njegove razine. Primjerice, fonologiju i morfologiju govora Svetoga Petra opisao je Blažeka (2000), a fonologiju govora Slokovca predstavila je Novak (2012). Najdetaljnije je opisan govor Svetoga Đurđa. Opis fonoloških, a u manjoj mjeri i morfoloških značajki donijeli su Belović i Blažeka (2009), dok je fonologiju i dio morfologije koji se odnosi na imenice *a*-deklinacije detaljnije opisao Horvat (2010; 2012b). Izrazito je dobro opisana i leksička razina toga govora – Belović i Blažeka (2009; 2014) leksikografski su obradili opći sloj leksika, a Horvat (2012a; 2015) analizirao je imenski sloj – osobna imena te obiteljske nadimke. Dijelom istraživanja obuhvaćene su i skupine govora – Novak (2013; 2014) donijela je opise govora naselja koja pripadaju župi Veliki Bukovec.

U pregledu dosadašnjih istraživanja Horvat (2018: 22–25) utvrdio je više nepodudarnosti u opisu i interpretaciji dijalektnih značajki među istraživačima koji su se bavili tom tematikom – ponajprije onih povezanih s naglasnim sustavom, ali i s drugim pojavama na fonološkoj razini (povijesnim razvojem, određivanjem fonemskoga inventara itd.). Dosadašnje slabo stanje istraženosti, ali i spomenuta razilaženja autorā u interpretaciji dijalektne građe bila su poticaj za novo detaljno istraživanje ludbreškopodravskih mjesnih govora radi korektne dijalektološke obrade i donošenja novih zaključaka. Stoga u doktorskome radu *Toponimija ludbreške Podravine* Horvat (2018: 31–88) na temelju rezultata vlastitih terenskih istraživanja donosi prvi sustav-

ni opis zajedničkih i razlikovnih značajki većega dijela ludbreškopodravskih kajkavskih govora, a rezultate prikazuje i kartografski.

Prema temeljnim značajkama ludbreškopodravski kajkavski² govori u šesterodijelnoj podjeli kajkavskoga narječja pripadaju zagorsko-međimurskomu dijalektu (usp. npr. Brozović i Ivić 1988), a prema novijoj, preciznijoj klasifikaciji, kojom se kajkavsko narječje dijeli na 15 dijalekata, Lončarić (1996) uvrstio ih je u varaždinsko-ludbreški dijalekt.

2. METODOLOGIJA

Novija, preciznija i detaljnija dijalektološka istraživanja u naseljima³ ludbreške Podravine provedena su u nekoliko navrata od 2012. do 2017. godine, i to za potrebe izrade doktorskoga rada *Toponimija ludbreške Podravine* (Horvat 2018). Audiograđa je prikupljena intervjuiranjem ispitanikā koji udovoljavaju ustaljenim dijalektološkim kriterijima: uz spontani razgovor ona obuhvaća i odgovore dobivene ciljanim ispitivanjem, u kojemu su kao predlošci korišteni slikovni i pisani upitnici⁴. Svi su intervjui uz dopuštenje ispitanikā snimljeni digitalnim diktafonom (*Olympus Digital Voice Recorder VN-711PC*). U kabinetskoj fazi rada korpus je transkribiran tradicionalnom hrvatskom dijalektološkom transkripcijom (više v. u Menac-Mihalić i Celinić 2012: 26–29), čime je pripremljen za analizu. U analizi se rezultati dobiveni u različitim punktovima mogu usporediti, a na temelju tih usporedbi mogu

² Na temelju podataka iz literature (v. npr. Lisac 2003: 98, 160–161) u dijelu ludbreške Podravine dodiruju se govori varaždinsko-ludbreškoga dijalekta kajkavskoga narječja i govori istočnohercegovačko-krajiškoga dijalekta štokavskoga narječja.

³ Istraživanja su provedena u sljedećim naseljima (uz ime naselja navodi se kratica kojom je punkt katkad označen u ostatku teksta te na zemljovidima): Apatija – APA, Hrastovsko – HRO, Hrzenica – HRŽ, Kapela Podravska – KAP, Karlovec Ludbreški – KAR, Komarnica Ludbreška – KOM, Križovljan – KRI, Kućan Ludbreški – KUĆ, Ludbreg – LDB, Luka Ludbreška – LUK, Lunjkovec – LUNJ, Mali Bukovec – MBUK, Martinić – MRT, Novo Selo Podravsko – NSP, Obrankovec – OBR, Priles – PRI, Selnik – SEL, Sesvete Ludbreške – SES, Sigetec Ludbreški – SIG, Slokovec – SLO, Struga – STR, Sveti Đurđ – SVĐ, Sveti Petar – SVP, Veliki Bukovec – VBUK, Vinogradi Ludbreški – VIN. U dijelu ludbreškopodravskih naselja još nisu provedena sustavna dijalektološka istraživanja, stoga su na priloženim zemljovidima navedene samo kratice imena tih naselja, a simboli koji odražavaju određenu dijalektanu pojavu izostaju: Bolfan – BOL, Čičkovina – ČIČ, Čukovec – ČUK, Globočec Ludbreški – GLO, Gornji Martijanec – GMNC, Hrastovljan – HRN, Madaraševac – MAD, Martijanec – MNC, Poljanec – POLJ, Rivalno – RIV, Segovina – SEG, Slanje – SLA, Sudovčina – SUD, Vrbanovec – VRB, Županec – ŽUP.

⁴ Upitnici su osmišljeni na temelju rezultata prethodnih autorovih terenskih istraživanja i podataka iz dijalektološke literature radi ispitivanja relevantnih značajki govora.

se utvrditi zajedničke i razlikovne značajke ludbreškopodravske kajkavskih govora na različitim jezičnim razinama.

U središnjemu dijelu ovoga rada usporedno se prikazuju rezultati istraživanja koji se odnose na specifičnosti u vezi sa sonantom /l/. Da bi se jasno predočila arealna distribucija proučenih pojava, uz opise i potkrepe primjerima priloženi su i dijalektološki zemljovid.

Sukladno naslovu i ciljevima, u ovome se radu pojave opisuju isključivo u kontekstu kajkavskih govora ludbreške Podravine. Detaljno utvrđivanje cjelovitih izoglosa koje se odnose na svaku od istraženih pojava zahtijevalo bi nova, preciznija istraživanja govora (posebice onih potpuno neistraženih) te bi načelno svakoj od njih mogao biti posvećen zasebni rad (a opis bi nužno trebala sadržavati i neka od budućih sintetskih rasprava o kajkavskome narječju ili hrvatskim organskim govorima općenito).

Obim podataka (tj. izrazito mali broj primjera), drugačije metodologije i drugačije interpretacije u literaturi otežavaju preciznu usporedbu sa stanjem u susjednim govorima, no ona je, radi kontekstualizacije, gdje je to bilo moguće, uz osvrt donesena u bilješkama na samome kraju pojedinoga potpoglavlja.

3. REZULTATI

Općenito je ustanovljeno da kajkavski govori naselja ludbreške Podravine imaju mnogo zajedničkih značajki (v. Horvat 2018: 36–40, 44–45, 58, 82), uključujući i one relevantne za klasifikaciju:

– naglasne (tronaglasni sustav bez zanaglasnih i prednaglasnih dužina, pojavljivanje neocirkumfleksa ispred skupine *-CR̥ (*pos̥kel*), čuvanje mjesta starijih naglasaka na medijalnim slogovima (*pos̥kli*), dezoksitoneza (*ž̥ena* < *ženà*) te čuvanje kvalitete akuta u nefinalnim slogovima (*p̥itam*; ali *let̥i*))

– vokalske (izjednačili su se *a i *ě u dugome slogu te su se odrazili kao *ē*; izjednačili su se *a i *ě u kratkome slogu te su se odrazili kao *e*; izjednačili su se *a, *ě, *e i *ė u nenaglašenome slogu te su se odrazili kao *e*).

Kajkavski govori naselja ludbreške Podravine međusobno se najviše razlikuju po fonološkim, a manje po morfološkim, sintaktičkim i leksičkim značajkama (više v. u Horvat 2018: 40–41, 45–55, 56–80, 82–87). Među razlikama utvrđenim na fonološkoj razini najveći je udio razlika u konsonantizmu.⁵

⁵ Među vokalizmima ispitanih govora utvrđene su sljedeće razlike: 1) prevladavajući odraz izjednačenih *o i */, 2) provedenost ili neprovedenost zatvaranja *ō* uz nazale, 3) provedenost ili neprovedenost zatvaranja *ē* uz nazale, 4) odraz ishodišnih sljedova *čr̥ě, *žr̥ě, 5) veća ili manja tendencija gubljenja odraza početnoga nenaglašenog *o.

Dosad ispitani govori ludbreške Podravine razlikuju se od drugih ispitanih govora istoga tog područja po sljedećim značajkama u konsonantizmu:

- sustavnome odrazu *ń
- prevladavajućemu odrazu **d'*
- odrazu dočetnoga **-l* u oblicima m. r. jd. gl. prid. rad.
- razvoju ishodišnoga *l (tj. provedenosti ili neprovedenosti depalatalizacije)
- razvoju sekundarnoga skupa **laj*⁶
- razvoju ishodišnoga slijeda *lu (tj. provedenosti ili neprovedenosti zamjene sonanta *l* sonantom *l̥* (fonemom koji je odraz ishodišnoga *l) ispred odraza vokala *u)
- provedenosti ili neprovedenosti preinake konsonantskoga skupa *mr* u niječnim oblicima prezenta glagola *móčy*
- odrazu početnoga konsonantskog skupa *vm*
- zastupljenosti primjera preinaka sljedova tvorenih od šumnika *x* i sonanata
- zastupljenosti primjera s protetskim *v*
- zastupljenosti primjera s protetskim *j*.

U zasebnim potpoglavljima opisuju se sljedeće jezične pojave: 1) razvoj ishodišnoga *l, 2) razvoj sekundarnoga skupa *laj, 3) razvoj ishodišnoga slijeda *lu.

3.1. Osvrt na inventar i realizaciju

Pri opisu ludbreškopodravskih kajkavskih govora u čijim konsonantskim inventarima uz *l* postoji još jedan lateral, nužno je osvrnuti se na njegovu realizaciju jer se i prema tome kriteriju mogu ustanoviti nijanse među govorima.

Na zapadu područja obuhvaćena istraživanjem, tj. u govorima naselja Općine Sveti Đurđ [HRŽ, KAR, KOM, LUK, OBR, PRI, SES, STR, SVĐ] ustanovljena je postojana fonemska opreka između alveolarnoga *l* i palataliziranoga *l̥*. *l̥* je određen kao fonem jer je palatalizirani ostvaraj [*l̥*], tvrđi od [*l*], dominantan – neovisno o položaju, fonemskome okruženju, postanju i jezičnome podrijetlu, primjerice: *bl̥ūza* ‘bluza’, *gl̥ūxy*, *l̥ūk*, *mat̥ûl* ‘leptir’, *p̥ôle*, *r̥îgl̥a* ‘poklopac za lonac’, *š̥ilt* ‘šilt na kapi’, *ves̥êl̥e*, *v̥ôl̥a*, *z̥êm̥l̥a* itd.⁷ U dijalektološkoj transkripciji radi preciznosti i vjernijega prikaza stvarnoga

⁶ Ta značajka nije navedena u Horvat (2018), stoga se ovom prigodom taj popis razlikovnih značajki dopunjuje.

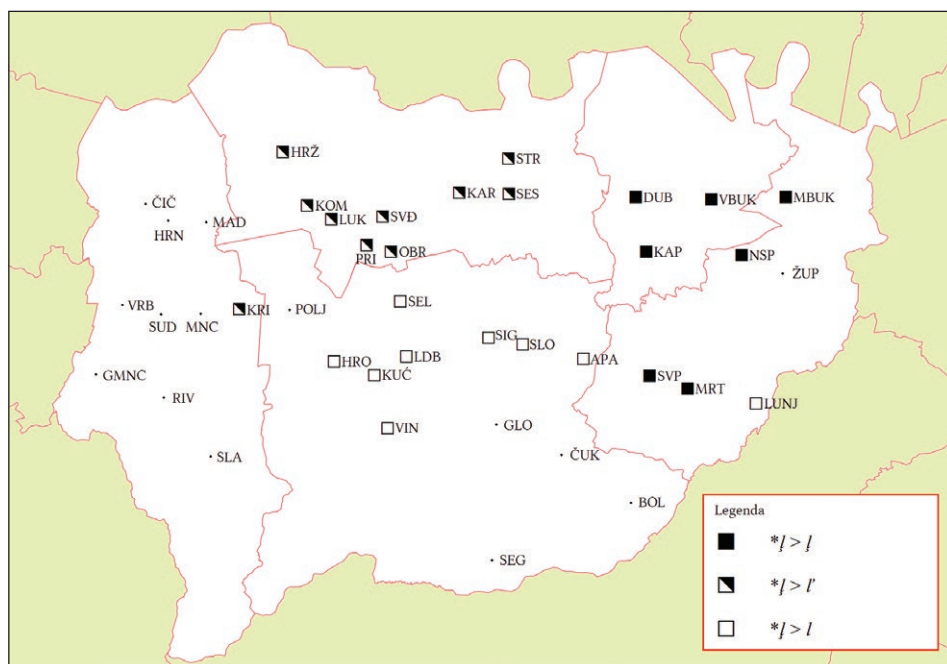
⁷ Više v. u Horvat (2020).

stanja bilježimo ga odgovarajućim znakom </>. Rijetko se fonem / može ostvariti i kao [l]. / je također dijelom inventara govora Križovljana, naselja koje je smješteno zapadnije od Ludbrega.

Na istoku područja obuhvaćena istraživanjem, tj. u govorima naselja općina Veliki Bukovec i Mali Bukovec u kojima nije provedena depalatalizacija [DUB, KAP, MBUK, MRT, NSP, SVP, VBUK] uz / je potvrđen i palatalni lateral /'. Premda je /' određen kao fonem (te se tako sustavno bilježi u transkripciji), u idiolektima konzultiranih ispitanika iz većine naselja uz palatalni ostvaraj [l'] potvrđen je (razmjerno često) i djelomično depalataliziran ostvaraj [l]; realizacija, međutim, ne ovisi o položaju, fonemskome okruženju, postanju ni podrijetlu, o čemu svjedoče dublete čak i u idiolektu istoga ispitanika. Palatalni ostvaraj [l'] najdosljednije je ovjeren među ispitanicima s Velikoga Bukovca.

U govorima naselja smještenih na jugu istraživanoga područja, za koje je svojstvena depalatalizacija ishodišnoga */, fonem / pojavljuje se kao odraz sekundarnoga skupa */aj te se ostvaruje kao [l].

3.2. Razvoj ishodišnoga */ (odnosno, provedenost ili neprovedenost depalatalizacije)

Zemljovid 2. Razvoj ishodišnoga */ u ludbreškopodravskim govorima

Jedna je od utvrđenih razlikovnih značajki ludbreškopodravskih govora razvoj ishodišnoga */.

Sa zemljovidima iščitavamo da je u dijelu istraženih govora provedena depalatalizacija ishodišnoga */. U govoru Apatije, Hrastovskoga, Kućana Ludbreškoga, Ludbrega, Lunjkovca, Selnika, Sigetca Ludbreškoga, Slokovca i Vinograda Ludbreških tako su zabilježeni primjeri: *čôxlaty se* <3. l. jd. prez. *čôxla se*> 'češati se', *klûč* <N mn. *klûčy*> 'ključ', *klûn* 'kljun', *kòdela* 'kudjelja', *kôkôl* 'kukolj, *Agrostemma githago*', *konòpla* [APA, HRO, KUĆ, LDB, SLO, VIN] / *kònopla* [LUNJ] 'konoplja, *Cannabis sativa*', *lûdy* 'ljudi'⁸, *matûl* [APA, HRO, KUĆ, LDB, SEL, SIG, SLO, VIN]⁹ 'leptir, *Lepidoptera*', *nedèla* 'nedjelja', *pèlaty se* 'voziti se', *plûča* 'pluća', *plûne* 'pljunuti (3. l. jd. prez.)', *pòle* 'polje', *pòstela* 'krevet', *pòndèlek* 'ponedjeljak', *preprôvlaty* 'prerađivati, pravljati', *pryjàtel* 'prijatelj', *vôla* 'volja', *zèmla* 'zemlja', *žûl* 'žulj' itd.¹⁰

Zemljovid ilustrira i drugačije sudbine ishodišnoga */ u dijelu govora. U Kapeli Podravskoj, Martiniću, Novome Selu Podravskome i Svetome Petru te na Dubovici, Malome Bukovcu i Velikome Bukovcu */ se sustavno odrazio kao l: *čôxlaty se*, *klûč* <N mn. *klûčy*>, *klûn*, *kòdela*, *kôkôl* [DUB, KAP, MBUK, VBUK] / *kôkôl* [MRT, SVP], *kònopla* [DUB, KAP, MBUK, NSP, VBUK] / *kònopla* [MRT, SVP], *krôl*, *lûdy*, *nedèla*, *plûne*, *plûča*, *pòstela*, *preprôvlaty*, *pryjàtel*, *vôla*, *zèmla*, *žûl* itd. Depalataliziranim odrazom ishodišnoga */ riječ *pòndèlek* odudara od sustava u svim govorima spomenutima u ovome odlomku.

U Hrženici, Karlovcu Ludbreškome, Komarnici Ludbreškoj, Križovljanu, Luki Ludbreškoj, Obrankovcu, Prilesu i Svetome Đurđu te na Sesvetama Ludbreškim i Strugi */ se sustavno odrazio kao l, kao u primjerima: *čôxlaty se*, *klûč* <N mn. *klûčy*>, *klûn*, *kòdela*, *kôkôl*, *konòpla*, *krôl*, *lûdy*, *matûl*⁷, *nedèla*, *plûne*, *plûča*, *pòle*, *pòstela*, *preprôvlaty*, *pryjàtel*, *vôla*, *zèmla*, *žûl*

⁸ Pod utjecajem standardnoga jezika u ovome se primjeru kod mnogih, a posebno mlađih govornika u svakodnevnome govoru restituira l, npr. u govoru Apatije, Lunjkovca, Slokovca i Vinograda Ludbreških.

⁹ U nekim govorima ne rabi se riječ nastala izravno od psl. *metulb, nego riječ sa sličnom, ali preinačenom osnovom koja ne sadržava fonem l: *matapûr* 'leptir' [DUB, KAP, MBUK, MRT, NSP, SVP, VBUK] ili *matapûrač* 'leptir' [KAP (jedan ispitanik), LUNJ].

¹⁰ Dio primjera nije ispitan u svim govorima. Primjerice, u Ludbregu je potvrđeno još nekoliko primjera u kojima je provedena depalatalizacija ishodišnoga */ , po čemu odgovaraju sustavu: *blûvaty* 'povraćati', *bôlšy* 'bolji, komp.', *klûka* 'štap za privlačenje grana pri berbi voća', *kòle* 'klati (3. l. jd. prez.)', *lûty* 'ljut', *mòlec* 'moljac, *Tinea*', *mrôvla* 'mrav, *Formicidae*', *nevôla* 'nevolja' itd.

itd.¹¹ I u ovim govorima u riječi *pondêlek* dogodila se depalatalizacija ishodišnoga */ (u Svetome Đurđu potvrđena je dubleta *pondêlek* || *pondêl'ek*).¹²

3.3. Razvoj sekundarnoga skupa *laj

Istraživanjem smo utvrdili da se ludbreškopodravski kajkavski govori razlikuju i po razvoju sekundarnoga skupa *laj. Sustavnost (dosljednost) odrazā nije u svim govorima potvrđena u istoj mjeri, tj. katkad su u istome govoru posvjedočeni različiti odrazi. U nekim govorima razmjerno su često potvrđene dublete, čak i u idiolektu istoga ispitanika; zbog toga bi u budućim istraživanjima bilo dobro konzultirati se s čim većim brojem ispitanika iz svakoga naselja, nastojati prikupiti čim veći broj primjera i na temelju tih podataka stvoriti precizniju sliku o istraživanoj pojavi.

U dijelu govora razvoj sekundarnoga skupa *laj podudara se s razvojem ishodišnoga */. U govorima naseljā Općine Sveti Đurđ [HRŽ, KAR, KOM, LUK, OBR, PRI, SES, STR, SVĐ] sekundarni skup *laj izjednačio se s primarnim */, pa je njihov odraz isti: *bile* ‘bilje’, *blačile* ‘odjeća’, *dyxôle* ‘mirodije’, *ôle* ‘ulje’, *povrtel'e* ‘povrće’, *vesêle* ‘veselje’, *žile* ‘mnoštvo žila’, *sel'ôk* ‘seljak’, *vesel'ôk* ‘veseljak’, *sol'ôm* ‘sol (I jd.)’.¹³ Dubleta *zêle* || *zêle* ‘zelje’ pokazuje da je kod dijela ispitanika u toj riječi potvrđen odraz koji je

¹¹ Dio primjera nije ispitan u svim govorima. Primjerice, u Svetome Đurđu potvrđeni su još neki primjeri koji prema odrazu ishodišnoga */ odgovaraju sustavu: *bel'ôjek* ‘bjelanjak’, *bl'uvaty* ‘povraćati’, *bôle* || *bólše* ‘bolje, komp.’, *dêtel'a* ‘djetelina, *Trifolium*’, *kl'uka-bôta* ‘štap za oslanjanje pri hodanju’, *kr'ôlestvo* ‘kraljevstvo’, *l'uty* ‘ljut’, *môlec* ‘moljac, *Tinea*’, *Môl'ove* ‘mikrotoponim’, *mr'ôv'la* ‘mrav, *Formicidae*’, *nev'ôla* ‘nevolja’, *po'sn'exô'la* ‘djeveruša’ itd. Usp. Horvat (2020: 64–65).

¹² Depalatalizacija */ > l provedena je, prema podacima iz dijalektološke literature, širom kajkavskoga narječja. S obzirom na to da područje ludbreške Podravine po razvoju nije jedinstveno, kratko se osvrćemo i na stanje u susjednim područjima. Na sjeveru – u susjednim međimurskim govorima – fonološka opreka između / i / opstaje, odnosno */ se nije depalatalizirao (v. Blažeka 2008: 74–75, 204). Isto vrijedi i za govore Jalžabeta i Kelemena, smještenih zapadno od ludbreške Podravine (v. Blažeka 2003: 64; Gregurić 2003: 77). Lončarić (1989) ne opisuje razvoj ishodišnoga */ u ludbreškopodravskome govoru Slanja ni u govoru Subotice, smještene jugoistočno od ludbreške Podravine. Vlastitim terenskim istraživanjem ustanovili smo da je u Kuzmincu (Općina Rasinja, istočno od ludbreške Podravine) depalatalizacija ishodišnoga */ provedena, pa bi, ako je takvo stanje i u Vojvodincu, ista izoglosa išla od Lunjkovca do Kuzminca. Blažeka (2008: 75) navodi da je i u Legradu, smještenu istočno od ludbreške Podravine, depalatalizacija ishodišnoga */ provedena.

¹³ Dio primjera zabilježili smo samo u dijelu govora: *kel'ê* ‘ljepilo’, *Myx'ôle* ‘blagdan svetoga Mihovila’, *pod'ôle* ‘podnožje vinograda’, *pr'êle* ‘niz rupa’, *pr'êst'ôle* ‘prijestolje’, *sk'ôle* ‘iverje’, *stekl'ôk* ‘živčana, svadljiva osoba’, *v'ôl'ôk* ‘ulište, pčelinjak’ [SVĐ], *kysel'ôk* ‘velika kiselica, *Rumex acetosa*’ [HRŽ, STR, SVĐ].

u skladu s dominantnim razvojem, a kod dijela ispitanika *l'* dobiven jotacijom naknadno je potpuno depalataliziran.

Izjednačivanje primarnoga **l* i sekundarnoga skupa **laj* u velikoj je mjeri potvrđeno i u govoru Velikoga Bukovca (*bîle*, *ôle*; *kyselôk* ‘velika kiselica, *Rumex acetosa*’, *selôk* ‘seljak’, *veselôk* ‘veseljak’; *solôm* ‘sol (I jd.)’). Za dio primjera ovjerili smo dublete – uz inačicu s dominantnim odrazom *l* potvrđena je i ona s neslivenim odrazom *lj* (*dyxôle* || *dyxôlje*, *vesêle* || *vesêlje*). Riječ *keljê* potvrđena je samo s neslivenim odrazom. Na osnovi zabilježenih primjera dominantno izjednačivanje **l* i **laj* može se utvrditi i za govor Maloga Bukovca (*bîle*, *ôle*, *povrtele*, *Vrbêle* ‘mikrotoponim’).

Kod ispitanika na Dubovici, Malome Bukovcu i Velikome Bukovcu te u Kapeli Podravskoj, Martiniću u Svetome Petru u riječi *zêle* ‘zelje’ iznimno je potvrđen depalatalizirani odraz, koji se fakultativno može ostvariti i minimalno palatalizirano, no pritom je svakako riječ o ostvaraju fonema *l* [*zêle*].

U dijelu ispitanih govora sekundarni skup **laj* nije se izjednačio s ishodišnim **l*.

Primjerice, u ludbreškome govoru sekundarni skup **laj* razvio se (najčešće) u *l*; za razliku od primarnoga **l*, tako dobiveni *l* nije se depalatalizirao, što pokazuju primjeri: *bîle*, *dyxôle*, *kelê* ‘ljepilo’, *kôle* ‘skup kolaca’, *oblačîle*, *ôle*, *podôle* ‘podnožje vinograda’, *vesêle*, *zêle*; *selôk*, *veselôk*; *solôm* ‘sol (I jd.)’). Drugačiji razvoj potvrđen je samo u jednome primjeru iz prikupljene građe: *kyselôk* (no kod nekih ispitanika i u toj riječi odraz je *l* – *kyselôk*).

Na temelju prikupljenih primjera gotovo se identično stanje može utvrditi i za govor Hrastovskoga – **laj* je u najvećemu broju primjera dao *l* (*bîle*, *dyxôle*, *kôle* ‘skup kolaca’, *Topôle* ‘mikrotoponim’, *vesêle*, *zêle*; *selôk*, *veselôk*; *solôm* ‘sol (I jd.)’), a rjeđe su potvrđene dublete *ôle* || *ôlje* (inačica *ôle* češće je ovjerena) ili samo nesliven odraz *lj*, kao u riječi *keljê*.

Nesustavnost odraza sekundarnoga skupa **laj* uočljiva je u govoru Križovljana. Dok su u imenicama nastalima dodavanjem sufiksa *-jak* i u I jd. imenice *sôl* ispitanici ovjerili odraz jednak odrazu primarnoga **l* – *l'* (*kyselôk*, *selôk*, *veselôk*; *solôm* ‘sol, I jd.’), imenice nastale dodavanjem sufiksa *-je* najčešće su ovjeravali dubletno (*dyxôle* || *dyxôlje*, *ôle* || *ôlje*, *zêle* || *zêlje*), no potvrđeni su i primjeri koji sadržavaju samo nesliveni odraz: *keljê*, *kôlje*, *žilje*.

Nejedinstven razvoj sekundarnoga skupa **laj* – odnosno supostojanje primjerā s refleksom koji je rezultat jotacije i primjerā s neslivenim refleksom *lj* (kao posljedicom neprovedenosti jotacije) – potvrđen je u još nekim govorima, iako, nažalost, na skromnijemu broju primjera. Primjerice, u govoru Vinograda Ludbreških zabilježeno je *ôle*, *zêle*, ali i *bilje*, *dyxôlje*; u govoru

Slokovca zabilježeno je *soļōm* ‘sol (I jd.)’, dubleta *zēļe* || *zēļje*, ali i *ōļja* ‘ulje, G jd.’.

U dijelu govora prikupljeno je premalo primjera za donošenje sigurnijega zaključka o razvoju sekundarnoga skupa *laj – primjerice: *zēļe* [APA], *bīļe*, *dyxōļje* [KUĆ], *zēļje* [SEL], *ōļje* [SIG], *Topōļje* || *Topōļyje* ‘mikrotoponim’ [LUNJ], *dyxōļje*, *ōļje* [DUB, KAP].¹⁴

Premda se konačni zaključci o ovoj pojavi još ne mogu izvoditi, na temelju izloženoga mogu se oblikovati pretpostavke koje valja uzeti u obzir u budućim istraživanjima:

(1) riječ ‘zelje’ ima poseban razvoj (u mnogim govorima potvrđena je depalatalizacija sekundarnoga skupa *laj), pa će biti potrebno posebnu pozornost posvetiti izgovoru koja se odnosi na nju

(2) imenice nastale dodavanjem sufiksa *-je* u mnogim su govorima potvrđene u inačicama (jedna inačica s rezultatom provedene jotacije i jedna inačica s neslivenim odrazom zbog neprovedenosti jotacije)

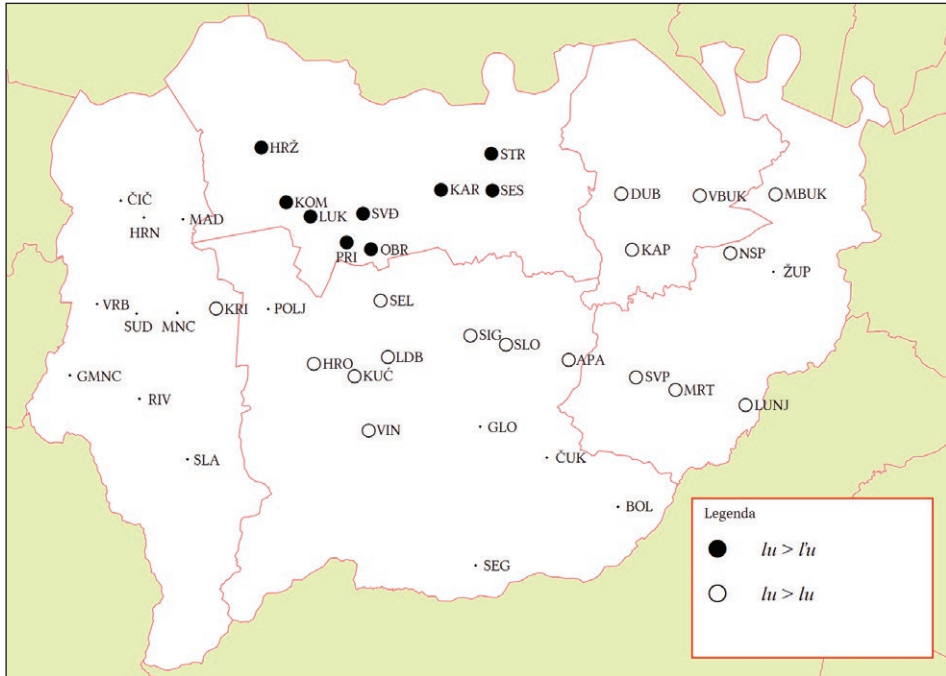
(3) u imenicama nastalim dodavanjem sufiksa *-je* u krajnjim istočnim ludbreškopodravskim govorima (npr. Lunjkovec) i u još istočnijim govorima (npr. Kuzminec, v. bilješku 12) kao odraz sekundarnoga skupa *laj fakultativno se pojavljuje slijed *lyj*

(4) imenice nastale dodavanjem sufiksa *-jak* nisu potvrđene u inačicama, nego je u njima u svim govorima provedena jotacija; taj razvoj možda se može povezati s razvojem sekundarnoga skupa *daj (u imenicama nastalima dodavanjem sufiksa *-je* nije provedena jotacija (npr. *jagōdje* ‘bobice’, *plōdjē* ‘plodovi’, *Pōrēdje* ‘mikrotoponim’, *sadjē* ‘voće’ [LDB, SVĐ]), a u imenicama nastalima dodavanjem sufiksa *-jak* provedena je jotacija (npr. *rožōk* ‘rođak’)).

Usto, važno je zaključiti da iako je u dijelu govora provedena depalatalizacija ishodišnoga */ (više v. u poglavlju 3.2.), zbog ovakvoga razvoja sekundarnoga skupa *laj glas / ipak je dio konsonantskoga inventara tih govora, odnosno ima status fonema.

¹⁴ Usporedbu stanja u ludbreškoj Podravini sa stanjem u susjednim govorima nije moguće provesti u cijelosti jer razvoj sekundarnoga skupa *laj nije opisan u svim konzultiranim radovima – primjerice, nedostaju podatci za Jalžabet, Kelemen, Slanje i Suboticu. Blažeka (2008: 75) tvrdi da u međimurskim govorima u kojima postoji opreka *l* : / sekundarni skup *laj nije dao /, nego slijed *lj*. Vlastitim terenskim istraživanjem u Kuzmincu (Općina Rasinja, istočno od ludbreške Podravine) potvrdili smo različite odraze sekundarnoga skupa *laj: u imenicama nastalima dodavanjem sufiksa *-je* odrazio se sustavno kao slijed *lj* (*bīļje*, *dyxōļje*, *keljē*, *kōļje*, *Mōčīļje* ‘toponim’, *ōļje* (jedna je ispitanica potvrdila *ōļyje*), *vesēļje*, *zēļje*, *žīļje*), u I jd. imenice *sōļ* odrazio se kao / (*soļōm*), a u imenicama nastalima dodavanjem sufiksa *-jak* potvrđeni su raznovrsni odrazi – / (*seļōk*, *veseļōk*) i l (*kyselōk*).

3.4. Razvoj ishodišnoga slijeda **lu* (odnosno, provedenost ili neprovedenost zamjene sonanta *l* sonantom *lʲ* (fonemom koji je odraz ishodišnoga **l*) ispred odraza vokala **u*)

Zemljovid 3. Razvoj ishodišnoga slijeda **lu* u ludbreškopodravskim govorima

Ludbreškopodravski govori međusobno se razlikuju i po tome je li u njima sonant **l* ispred odraza naglašenoga *i*, rjeđe, nenaglašenoga vokala **u* zamijenjen sonantom *lʲ* (fonemom koji je odraz ishodišnoga **l*).

Istraživanjem smo utvrdili, a i Zemljovidom 3 prikazali da je sonant **l* ispred naglašenoga vokala *u* sustavno zamijenjen sonantom *l* u govorima Općine Sveti Đurđ (dakle, u Hrzenici, Karlovcu, Komarnici Ludbreškoj, Luki Ludbreškoj, Obrankovcu, Prilesu i Svetome Đurđu te na Sesvetama Ludbreškim i Strugi).

Uz primjere iz neimenskoga sloja leksika u kojima je sonant *l* ispred naglašenoga vokala *u* zamijenjen sonantom *l* – poput *gl'uxy* 'gluh', *l'uk* 'luk, *Allium*', *l'uk* 'lug, lužnata tekućina u kojoj se pere rublje', *l'ukaty* 'viriti', *l'uščyty* 'ljuštiti', *nal'uknoṭy se* 'naviriti se, na brzinu pogledati', *pl'uk* 'plug', *pošl'uxnoṭy* 'poslušati', *pošl'ušaty* 'slušati', *sl'uga* 'sluga', *zasl'ūžyty* 'zaslužiti, zaraditi'¹⁵ – ta je pojava potvrđena i u nekoliko¹⁶ primjera u kojima se *l* nala-

zio ispred refleksa *u u prednaglasnome položaju: *l'opina* ‘lupina, ljuska’, *l'oščina* ‘lupina od luka’, *l'oščije* ‘lupine od luka’.¹⁷

U drugim ispitanim ludbreškopodravskim govorima ta pojava nije posvjedočena, tj. *l* ostaje neizmijenjen, što iščitavamo iz zabilježenih primjera: *glūxy*, *lopina* [APA, DUB, HRO, KAP, KRI, KUĆ, LDB, LUNJ, MBUK, SEL, SIG, SLO, VBUK] / *lupina* [MRT, SVP], *loščije* [DUB, HRO, KAP, KRI, MBUK, SLO] / *loščije* [SEL, SIG] / *loščine* [APA, HRO, KUĆ, LDB, LUNJ, SIG, SLO, VBUK] / *luščine* [MRT, SVP], *lúk*, *lúk*, *lúkaty*, *lúkja* [KRI] / *lúkna* [LDB]¹⁸, *plúk*, *poslūxnoty* [APA, DUB, HRO, KAP, KRI, KUĆ, LDB, LUNJ, MBUK, SLO, VBUK] / *poslūxnuty* [MRT, SVP], *poslūšaty* [APA, DUB, HRO, KAP, KRI, KUĆ, LDB, LUNJ, MBUK, SLO, VBUK] / *poslūšaty* [MRT, SVP], *slūga*, *zaslūžyty* itd.¹⁹

¹⁵ Vjerojatno u ovu skupinu treba uvrstiti i danas već arhaičnu riječ *lūjenk* ‘metalni klin kojim se pričvršćuje kotač na osovinu kola’. S obzirom na to da je u govorima u kojima */ nije depalataliziran ona potvrđena s fonemom *l* – “*lu-nj`ek*” (v. Vranić 2010: 182)) – pretpostavljamo da je u njoj *l* etimološki.

¹⁶ Pojava nije sustavna ako se slijed *lu nalazio u prednaglasnome položaju, što, primjerice, pokazuje primjer *lobája* ‘lubanja’.

¹⁷ Frazeološka građa nije sustavno istraživana u svim naseljima, no u autorovoj neobjavljenoj građi iz Svetoga Đurđa zabilježen je frazem *lěpa kaj glūmyca* ‘izrazito lijepa’. U tome frazemu riječ *glūmyca* utjecaj je hrvatskoga standardnog jezika, stoga u njoj ne dolazi do promjene *l* > *l'* ispred *u*; ispitanici tvrde da značenje ‘glumiti’, ovisno o kontekstu, imaju glagoli *igraty* i *prestōvlaty*. Premda imenski sloj leksika nismo sustavno ispitivali u svim naseljima, obiteljski nadimci *Lūkačy*, *Lūdbyjevy*, *Lōkōčevy*, posvjedočeni u Svetome Đurđu (v. Horvat 2012a), a i dosad neobjavljeni poput *Lūkmanovy* iz Karlovca Ludbreškoga, potvrđuju da je i u tome sloju potvrđen fonem *l* (no njega vjerojatno treba interpretirati kao odraz fonološke prilagodbe pri jezičnome posuđivanju).

¹⁸ Navedena riječ uglavnom se ne upotrebljava u govorima u kojima je */ ispred *u* zamijenjen sonantom *l'*. U tim se govorima za značenje ‘rupa’ najčešće rabi riječ *prēlo*.

¹⁹ Iz dijalektološke je literature poznato da zamjena *l* > *l'* ispred vokala *u* nije svojstvena samo kajkavskim ludbreškopodravskim govorima. Primjerice, potvrđena je i u gornjosutlanskim govorima (v. Celinić 2002: 28–29), u govoru Šemnice Gornje (v. Oraić Rabušić 2009: 273) i u nekim gorskokotarskim govorima (npr. Smišljaku; v. Marinković i Zubčić 2016: 16). Izoglosa koja se odnosi na tu pojavu povezuje govore Općine Sveti Đurđ sa susjednim međimurskim govorima; Blažeka (2008: 73–74, 204) obilno primjerima potvrđuje da je ista zamjena posvjedočena u donjemu poddijalektu (osim u serdaheljskoj skupini govora) te u istočnome dijelu srednjega poddijalekta međimurskoga dijalekta (u većini govora podturenske, subotičke i vratišinečke skupine govora). Međutim, u ostalim opisanim govorima naselja koja se nalaze nedaleko od ludbreške Podravine nije došlo do zamjene *l* > *l'* ispred vokala *u*. Premda su za govore Jalžabeta i Kelemena, naselja smještenih zapadno od ludbreške Podravine, kao iznimne potvrde zamjene *l* > *l'* ispred vokala *u* navedeni primjeri *lūft* ‘zrak’, *Lūbrek* i *plūča* (v. Blažeka 2003: 64; Gregurić 2003: 77), smatramo da te primjere ne bi trebalo uvrštavati u istu skupinu – *lūft* ‘zrak’ je posuđenica u kojoj *l* može biti odraz fonološke prilagodbe (posebice ako je i u ostatku aloglotskoga sloja leksika tako), a u riječi *plūča* fonem *l'* odraz je ishodišnoga */,

3.5. Koju pojavu oprimjeruje ojkonim ‘Ludbreg’ – razvoj ishodišnog **l* ili razvoj ishodišnog slijeda **lu*?

Pri opisu razvoja ishodišnog **l* (provedenosti/neprovedenosti depalatalizacije) i razvoja ishodišnog slijeda **lu* (provedenosti/neprovedenosti zamjene sonanta **l* sonantom *l* ispred naglašenoga *u*) potrebno je osvrnuti se i na ojkonim ‘Ludbreg’, također iz fonološke perspektive.

U dijalektološkoj literaturi (npr. Blažeka 2000: 41; Novak 2014: 118) ojkonimski lik *Ľubrek*, potvrđen u istraživanim punktovima, navodio se kao primjer u kojemu je provedena zamjena *l > l̥* ispred vokala *u*, vjerojatno zbog usporedbe sa službenim, odnosno standardnojezičnim likom *Ludbreg*.

Ipak, nakon provedbe sustavnijega istraživanja u više ludbreškopodravskih govora i utvrđivanja izoglosa koje se odnose na navedene dvije pojave, smatramo da je spomenutu tvrdnju iz literature nužno preispitati.

Iz tablice je moguće iščitati da je ojkonimski lik koji sadržava palatalni *l̥* ili palatalizirani *l̥* (*Ľubrek/L̥ubrek*) potvrđen i u onim govorima u kojima nije provedena zamjena **l* sonantom *l̥* (fonemom koji je odraz ishodišnog **l̥*) ispred *u* ni potpuna depalatalizacija ishodišnog **l̥*. Smatramo, dakle, da se u ojkonimskome liku *Ľubrek/L̥ubrek* ne događa zamjena **l* sonantom *l̥* (fonemom koji je odraz ishodišnog **l̥*) ispred vokala *u* jer bi to bio jedini primjer odstupanja od uobičajenoga razvoja; isti podatci navode na zaključak da taj ojkonim zapravo izvorno sadržava *l* (kao i riječ ‘pluća’). Lik *Lubrek* potvrđen je u govorima u kojima je sustavno provedena depalatalizacija ishodišnog **l̥*.

Blažeka (2003: 64) za govor Jalžabeta navodi i primjer *l̥uk*, koji odudara od sustava. Za govor Slanja (koje pripada ludbreškoj Podravini i nalazi se u njezinu JZ dijelu) i govor Subotice (JI od ludbreške Podravine) Lončarić (1989) ne opisuje odraz slijeda **lu*. Vlastitim terenskim istraživanjem utvrdili smo da u Kuzmincu (Općina Rasinja, istočno od ludbreške Podravine) nije došlo do navedene zamjene, a podatak K. Novak (2014: 118, 119, 168) da se u Selnici Podravskoj “[s]onant *l* često palatalizira ispred samoglasnika *u*” bilo bi dobro provjeriti jer isto tvrdi i za sve bukovečke govore – naime, tijekom vlastitih istraživanja govora naselja koja pripadaju općinama Veliki Bukovec i Mali Bukovec ni kod jednoga ispitanika nismo potvrdili ni palatalizaciju *l* ispred *u* ni zamjenu *l > l̥* ispred *u* u leksiku idioglotskoga podrijetla.

	govori u kojima: */ > l *lu > lu	govori u kojima: */ > l *lu > lu, lu	govori u kojima: */ > l
punktovi:	HRŽ, KAR, KOM, LUK, OBR, PRI, SES, STR, SVĐ	DUB, KAP, KRI, MBUK, MRT, NSP, SVP, VBUK	APA, HRO, LDB, LUNJ, SEL, SIG, SLO, VIN
ojkonimski lik 'Ludbreg'	<i>Lùbreg</i>	<i>Lùbreg</i> [DUB, KAP, MBUK, MRT, NSP, SVP, VBUK] / <i>Lùbreg</i>	<i>Lùbreg</i>
'pluća'	<i>plūča</i>	<i>plūča</i> [DUB, KAP, MBUK, MRT, NSP, SVP, VBUK] / <i>plūča</i> [KRI]	<i>plūča</i>
primjeri iz općega sloja leksika s odrazom slijeda <i>lu</i>	<i>glūxy</i> 'gluh' <i>lùk</i> 'luk' <i>lùkaty</i> <3. 1. jd. prez. <i>lūče</i> > 'viriti' <i>pošlūšaty</i> 'slušati' <i>pošlūxnōty</i> 'poslušati' itd.	<i>glūxy</i> 'gluh' <i>lùk</i> 'luk' <i>lùkaty</i> <3. 1. jd. prez. <i>lūče</i> > 'viriti' <i>pošlūšaty</i> [DUB, KAP, KRI, MBUK, NSP, VBUK] / <i>pošlūšaty</i> [MRT, SVP] 'slušati' <i>pošlūxnōty</i> [DUB, KAP, KRI, MBUK, NSP, VBUK] / <i>pošlūxnuty</i> [MRT, SVP] 'poslušati' itd.	<i>glūxy</i> 'gluh' <i>lùk</i> 'luk' <i>lùkaty</i> <3. 1. jd. prez. <i>lūče</i> > 'viriti' <i>pošlūšaty</i> 'slu- šati' <i>pošlūxnōty</i> 'poslušati' itd.

Tablica 1. Usporedba lokalnih ojkonimskih likova *Lùbreg/Lùbreg* i primjerā iz općega leksičkog sloja prema kriteriju razvoja ishodišnoga slijeda **lu*

4. ZAKLJUČAK

Kajkavski govori naseljā ludbreške Podravine imaju mnogo zajedničkih značajki, ali se po nekima i razlikuju. Najviše razlika utvrđeno je na fonološkoj razini. U ovome radu ludbreškopodravski govori uspoređeni su prema trima kriterijima povezanima sa sonantom /: 1) razvoju ishodišnoga */ (provedenosti ili neprovedenosti depalatalizacije), 2) razvoju sekundarnoga skupa **laj* te 3) razvoju ishodišnoga slijeda **lu*.

Istraživanje je pokazalo da navedene pojave imaju različitu arealnu distribuciju, odnosno da se izoglose koje se na njih odnose ne podudaraju.

Ishodišni */ nije dao *l* u sjevernim i istočnim govorima (svim ispitanim govorima naselja općina Sveti Đurđ, Veliki Bukovec i Mali Bukovec, osim u Lunjkovcu) te u govoru Križovljana, naselja smještena zapadno od Ludbrega. Depalatalizacija */ > *l* svojstvena je govorima južnih ispitanih naselja (u naseljima koja administrativno pripadaju Gradu Ludbregu) te u Lunjkovcu.

Sekundarni skup */*laj* u dijelu se govora izjednačio s ishodišnim */ te su se odrazili na jednak način (npr. u govorima naselja Općine Sveti Đurđ, na Velikome Bukovcu i Malome Bukovcu). U dijelu se govora pak ne podudara s razvojem ishodišnoga */; primjerice, u govoru Ludbrega u većini primjera sekundarni se skup */*laj* nakon jotacije razvio u *l*, dok se ishodišni */ depalatalizirao. U dijelu govora razvoj sekundarnoga skupa */*laj* nije jedinstven/sustavan – supostoje primjeri s refleksom *l* (kao rezultatom jotacije) i primjeri s neslivenim refleksom *lj* (kao posljedicom neprovedenosti jotacije), a često su zabilježene i dublete. Sonant *l* ispred naglašenoga vokala *u* sustavno je zamijenjen sonantom *l'* (koji je jednak odrazu ishodišnoga */) u govorima Općine Sveti Đurđ, a u drugim istraženim govorima ta se zamjena nije dogodila, tj. *l* je ostao neizmijenjen.

Rezultati i zaključci predstavljeni u ovome radu ponovno upućuju na izrazitu potrebu za što iscrpnijim dijalektološkim istraživanjem svih govora toga područja – bez iznimki, kao i za prikupljanjem što većega broja primjera radi što preciznijega opisivanja određene pojave (uključujući i iznimke ili odstupanja od sustava). Detaljnija istraživanja i iz njih proizišli opisi omogućit će bolji uvid u sustave i sličnosti mjesnih govora, te će omogućiti grupiranje govora u više hijerarhijske jedinice (skupine govora ili eventualne poddijalekte) varaždinsko-ludbreškoga dijalekta kajkavskoga narječja.

5. BUDUĆI KORACI U ISTRAŽIVANJU

U naslovu rada postavili smo pitanje “Ljube li Ludbrežani (tj. stanovnici ludbreške Podravine) lateral /?” Zbog ograničenoga opsega rada predstavljenim rezultatima samo smo djelomično odgovorili na to pitanje. Stoga će u budućim opisima biti potrebno osvrnuti se detaljnije na još neke pojave.

a) Ludbreškopodravskim kajkavskim govorima zajedničko je da je između sastavnica primarnih skupova *bj*, *pj*, *mj*, *vj*, *ff* sustavno umetnut epentetski *l*, koji je zatim jotiran. Međutim, daljnji razvoj nije u svim govorima istovjetan. Potrebno je ustanoviti u kojim je govorima tako dobiveni odraz izjednačen s odrazom ishodišnoga */ (pa je i odraz isti), odnosno kojim je govorima u kojima nije došlo do depalatalizacije ishodišnoga */ svojstveno da se u određenim oblicima (npr. u prezentu) *l* dobiven jotacijom primarnih skupova *bj*, *pj*, *mj*, *vj*, *ff* depalatalizirao.

b) Ludbreškopodravskim kajkavskim govorima zajedničko je da je u sekundarnim skupovima *baj, paj, maj, vaj* sustavno izostalo umetanje sonanta *l*, pa ni jotacija nije provedena. Potrebno je utvrditi jesu li sastavnice skupa nakon nestanka *a* susljedne (*bj, pj, mj, vj*) ili je među njih umetnut *y* (*byj, pyj, myj, vyj*).

c) Potrebno je utvrditi u kojim govorima dolazi do palataliziranja *l* ili zamjene *l > ʎ*, u kojim fonemskim kontekstima (ispred kojih vokala ili konsonanata) te na što većemu broju primjera provjeriti je li pojava dosljedna.

d) Potrebno je istražiti status sonanta *ʎ* u što većemu broju posuđenica te opis usporediti s opisom razvoja ishodišnoga */ u idioglotskome sloju leksika.

LITERATURA

- Belović, Stjepan; Blažeka, Đuro. 2009. *Rječnik govora Svetog Đurđa. Rječnik ludbreške Podravine*. Zagreb: Učiteljski fakultet Sveučilišta u Zagrebu.
- Belović, Stjepan; Blažeka, Đuro. 2014. Dopune Rječniku govora Svetog Đurđa (rječniku ludbreške Podravine). *Kaj: časopis za književnost, umjetnost i kulturu* XLVII/5–6, 41–65.
- Blažeka, Đuro. 2000. Govor Svetoga Petra kraj Ludbrega. *Kaj: časopis za književnost, umjetnost i kulturu* XXXIII/6, 35–46.
- Blažeka, Đuro. 2003. Govor Jalžabeta. *Kaj: časopis za književnost, umjetnost i kulturu* XXXVI/4–5, 55–70.
- Blažeka, Đuro. 2008. *Međimurski dijalekt. Hrvatski kajkavski govori Međimurja*. Čakovec: Matica hrvatska.
- Brozović, Dalibor; Ivić, Pavle. 1988. *Jezik, srpskohrvatski/hrvatskosrpski, hrvatski ili srpski*. Zagreb: Jugoslavenski leksikografski zavod Miroslav Krleža.
- Celinić, Anita. 2002. Gornjosutlanski konsonantizam. *Rasprave Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje* 28, 23–33.
- Gregurić, Ružica. 2003. Fonološke osobitosti govora mjesta Kelemen. *Kaj: časopis za književnost, umjetnost i kulturu* XXXVI/4–5, 71–84.
- Horvat, Joža. 2010. *Fonološki opis i leksik govora Svetoga Đurđa*. Diplomski rad. Zagreb: Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu.
- Horvat, Joža. 2012a. Iz antroponimije općine Sveti Đurđ: obiteljski nadimci u Svetome Đurđu, Obrankovcu i Prilešu. *Folia onomastica Croatica* 21, 59–96.
- Horvat, Joža. 2012b. Iz morfologije govora Svetoga Đurđa: imenice *a*-deklinacije. *Rasprave Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje* 38/2, 251–294.
- Horvat, Joža. 2015. Pogled u suvremenu antroponimiju Svetoga Đurđa: osobna imena. *Jezikoslovni zapiski* 21/2, 113–134.

- Horvat, Joža. 2018. *Toponimija ludbreške Podravine*. Doktorski rad. Rijeka: Filozofski fakultet Sveučilišta u Rijeci.
- Horvat, Joža. 2020. Iz fonologije govora Svetoga Đurđa: konsonantizam. *Hrvatski dijalektološki zbornik* 24, 47–105.
- Ivšić, Stjepan. 1936. Jezik Hrvata kajkavaca. *Ljetopis Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti* 48, 47–195.
- Lisac, Josip. 2003. *Hrvatska dijalektologija 1. Hrvatski dijalekti i govori štokavskog narječja i hrvatski govori torlačkog narječja*. Zagreb: Golden marketing – Tehnička knjiga.
- Lončarić, Mijo. 1989. Istraživanje govora u ludbreškom kraju. *Rasprave Zavoda za jezik IFF* 15, 121–128.
- Lončarić, Mijo. 1996. *Kajkavsko narječje*. Zagreb: Školska knjiga.
- Marinković, Marina; Zubčić, Sanja. 2016. Fonologija mjesnoga govora Smišljaka u istočnome Gorskom kotaru. *Fluminensia: časopis za filološka istraživanja* 28/2, 7–26.
- Menac-Mihalić, Mira; Celinić, Anita. 2012. *Ozvučena čitanka iz hrvatske dijalektologije*. Zagreb: Knjigra.
- Novak, Katarina. 2012. Fonološki sustav govora Slokovca. *Kaj: časopis za književnost, umjetnost i kulturu* XLV/1–2, 95–114.
- Novak, Katarina. 2013. Klasifikacija i akcentuacija govora istočne ludbreške Podravine. *Rasprave: Časopis Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje* 39/1, 83–104.
- Novak, Katarina. 2014. *Fonetika i fonologija kajkavskih govora bukovečkog područja u ludbreškoj Podravini*. Doktorski rad. Zagreb: Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu.
- Oraić Rabušić, Ivana. 2009. Fonološki opis govora Šemnice Gornje. *Rasprave Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje* 35, 257–279.
- SVVŽ 2016 = *Službeni vjesnik Varaždinske županije*, XXIV/9 (2016), Varaždin, 253–442.
<http://www.glasila.hr/Glasila/SVVZ/svvz916.pdf> (pristup 1. svibnja 2017.).
- Vranić, Stanko. 2010. *Tak se govori(le) prinias*. Konjščina: Vranić-dom d. o. o.

Do inhabitants from the Ludbreg area of the Drava river basin region like the lateral *ʎ*? On the development of the primary **ʎ*, of the secondary consonant cluster **ʎj* and of the sequence **lu* in the Kajkavian local speeches of the Drava river basin region

The local speeches of the settlements of the Ludbreg area of the Drava river basin are differentiated mainly by their phonological features, including many specificities in consonantism. In this paper we describe the specificities related to the consonant *ʎ* in that area using the corpus collected during our field research. Attention is paid to the development of the primary **ʎ* (i.e. to the presence or absence of depalatalization of the primary **ʎ*), to the development of the secondary consonant cluster **ʎj*, and to the development of the sequence **lu* (i.e. to the presence or absence of substitution of the consonant *l* by the consonant **ʎ*). The descriptions are accompanied by multiple examples, and the areal distribution of the analyzed phenomena is presented using dialectological maps. The research showed that the above-mentioned phenomena have different areal distributions, i.e. the isoglosses referring to them do not coincide. Finally, the need for further research to obtain more precise answers about the status of the consonant *ʎ* in the local speeches of the settlements of the Ludbreg area of the Drava river basin is highlighted.

*Dòber vòčitelʎ je kaj svěča, dòv by cěłoga sěbe
kaj by drúgy měly světłò. [SVĐ]*
*Dòber ùčytel je kaj svěča, dòl by cěłoga sěbe
kaj by drúgy měly světłò. [LDB]*

Savršen profesor inspirira.

Posebno ako to postiže i kao znanstvenik i kao dobra osoba.

Zato ovaj rad želim zaključiti velikom zahvalom
dragoj prof. dr. sc. Menac-Mihalić –
na prepoznatljivoj i uzornoj toplini, prijateljskoj
podršci, interesu i poticajima,
na vjetru u leđa te na svemu svjetlu
kojim je obasjala naše putove.